

Catégorie : adultes collectif

Las quatre sasons

La prima a vestit combas e puèges d'un verd velós.
Lo cocut canta e las pichonas fuèlhas semblan un mantèl de brumas,
Las irondèlas naisson e voletejan tot al torn de vos.

Las flors espelisson, las violinas recàptan los travèrses del riu.
Lo perfum e la color de las violetas vos embriagan de bonur
Florís lo long dels camins una èrsa d'aur, ginèstas e pissorlins

Quand lo solelh crama, los ausèls se taison, lo monde se repausa,
Solèdre, lo vent del solelh, passa sus las cordeletas de fen,
las soslèva, las escampilha en virolejant dins la calor de l'aussada.

De gròssas e blancas nívols s'envirolan d'una a l'autra
Al luònh entendèm brusir lo tròn, l'auratge arriba, cal se claure
Los païsans an preissa d'amassar lo fen. L'arcòna se pausa.

Una mirgalhada de fuèlhas papilhonejaja. L'auton vos convidaja a caminar
Una mescla de colorís e d'odors, lo crissament de las fuèlhas suls pès
Lo fro-fro de las alas dels ausèls, es temps de semenar.

Tot aquò es ritmat d'un picadís del picatar suls arbres poirits
Lo solelh enquèra vos calina lo visatge e tot doçament se rescond
Los jorns se fan pus corts, las ombras s'alongan, lo lum s'alanguís.

Sovent al clar matin, las branca d'aubièra se vestisson
Poiriam creire a un cèl de paradís. Mas lo solelh vos tòrna a la vertat.
E tot'aquela meravilha s'estavanís dins un doç brusidon.

Limbas de nèbla dins la valada s'esquiçan
Arbres e cèl se mesclan amb los borrihs,
Parièrs a aquelas bolas de veire que se reviran.

La nèu a cubèrt de son mantèl planas e vilatges
Dins lo blanc immaculat, un silenci d'aur nais
Dels traucanèus que vos regaudisson al passatge.

Tala es la vida...